

„A Szepesség gyöngyszemei – Rákóczi nyomában”

2018.09.12-14.

Határtalanul pályázat: HAT-18-01-0278

Elyert pályázati összeg: 2 279 020 Ft

A Bábolnai Általános Iskola 7. évfolyama a „*Határtalanul pályázat*” keretében elutazhatott Szlovákiába 3 napra.

Az utazás előtt előkészítő foglalkozást tartottunk.

Az utazás

1. nap (2018. 09. 12. szerda)

Reggel fél nyolckor gyülekeztünk az iskola előtt, majd miután elfoglaltuk helyünket a kényelmes autóbuszban, elkezdődött kalandos utazásunk a Felvidékre.

Első állomásunk Rozsnyó volt, ahol a Zoltán Fábry Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskolát látogattunk meg, és betekintheztünk a szlovák iskolák életébe. Az intézményt egy nagyon érdekes előadás keretében ismerhettük meg, és azt is megtudhattuk, hogy itt az osztályzatok fordítva vannak.

Hallhattunk a külhoni magyarságról, Rozsnyóról és az iskola képzési szerkezetéről. Együtt elemeztük a szlovákiai magyar kisebbség helyzetét. A helyi pedagógussal és diákokkal folytatott beszélgetések az egy nemzethez való tartozás érzését segítették. Mi ajándékként magyar népdalokat énekeltünk. Ezek után Rozsnyó csodálatos belvárosát kerestük fel.

Az utunk Betlérre vezetett, ahol az Andrassy család csodálatosan berendezett vadászkastélyát tekintettük meg. Lenyűgöző parkjában megpihentünk egy kicsit, de utunk máris folytatódott.

Az utolsó állomásunk - a szállásra érkezés előtt - Szepesszombat volt. A rövid megálló során kívülről megtekintettük, a késő-román stílusú, Szent György templomot és a reneszánsz haranglábat.

Volt alkalmunk találkozni ott élő magyar emberekkel. Következő úticélunk a Magas-Tátrában, Tátralomnicon elhelyezkedő, Tatanec nevű szálloda volt. Itt elfoglaltuk szálláshelyünket.

Az estét egy izgalmas bátorságpróbával zártuk, melyben csapatonként kicsi Milka csokikat kellett keresnünk.

2. nap (2018. 09. 13. csütörtök)

8 órakor svédasztalos reggelivel kezdtük a napunkat. Első állomásunk a **Bélai cseppkőbarlang volt**. Husz György és Britz János fedezte fel 1881-ben. A hegy aljához busszal érkeztünk, és ott szembesültünk azzal a ténnyel, hogy még 885 méter vár ránk felfelé. Mikor felértünk a barlanghoz, hangosbemondón keresztül tájékoztattak minket a legfontosabb tudnivalókról és érdekességekről. Rétegesen kellett felöltöznünk, mivel a barlangban csak 5 fok van. A túra időtartama 70 perc volt. Az idegenvezető egy szlovák hölgy volt, aki sajnos nem tudott magyarul. A magyar szöveget egy távirányító segítségével indította el. A túránk alatt szebbnél-szebb cseppkő-képződményeket és tavacskákat láttunk. A csapatok azt a feladatot kapták,

hogy minél több cseppkő és tó nevét jegyezzék meg. A barlangtúra után még várt ránk 885 méter gyaloglás lefelé. Lent még volt egy kis időnk ajándékokat vásárolni.

Második állomásunk Késmárk volt, ahol megnéztük a Thököly várat, és ott ettük meg ebédünket.

Gróf késmárki Thököly Imre (Késmárk, 1657. szeptember 25. – Izmit, 1705. szeptember 13.) Magyar főnemes, kuruc hadvezér, 1682–1685 között felső-magyarországi fejedelem, majd 1690-ben Erdély fejedelme volt.

Itt újabb csapatfeladatokat kaptunk: vaktérképpel meg kellett keresnünk bizonyos épületeket, és le kellett fényképeznünk őket.

Késmárk műemlékvadászat-csapatfeladat

Amint ezzel készen voltunk, és minden csapat visszaért, elindultunk az utolsó előtti megállóhoz.

Ez az állomás Lőcse volt. Lőcse a Szepesség gyöngyszeme, egy városi műemlékrezervátum épségben megmaradt várossal. A lőcsei **Szent Jakab templom** előtt tartottunk egy kedvcsináló felolvasást.

Tanulótársaink részleteket olvastak fel Felvidéki szerzők műveiből. Jókai Mór: Lőcsei fehér asszony, Mikszáth Kálmán: Fekete város.

A csoportkép elkészítése után megkaptuk a feladatokat, melyeket csapatban kellett megoldanunk: tornyokat és zászlókat kellett számolnunk, és a Szent Jakab templom magasságát és kerületét kellett kiszámolni és híres mesteremberek palotáit, házeit megkeresni.(pl. a Thurzó –palotát.)

Ezek után elindultunk az utolsó állomásunkhoz, Csütörtökhelyre. Itt felkerestük a Szent László plébániatemplomot, (a gótikus építészet legarányosabb alkotását), a Zápolyaiak temetkezési kápolnáját.

A Szapolyai-család (Zápolya-család)- kora újkori magyar uralkodócsalád volt.
(II. János, Szapolyai János Zsigmond István (Buda, 1540. július 7. – Gyulafehérvár, 1571. március 14.) Magyarország választott, meg nem koronázott királya (rex electus non coronatus) 1540 és 1571 között, Erdély első fejedelme volt.)

Az estét egy jó kis vetélkedővel és számháborúval zártuk.

Reggeli és esti vetélkedők

- Bemutatózás
- Csapatinduló előadása
- Cseppkőbarlang formakincsei
- Irodalmi szőrejtvény
- Esti számháború-elemlámpával, zavaró elemekkel

3. nap (2018.09. 14. péntek)

Reggel 7:45 perckor gyülekeztünk az összepakolt bőröndjeinkkel. 8:00 kor megettük a reggelinket, bepakoltunk a buszba, és elindultunk első állomásunk felé, az Iglói állatkertbe. Itt megtekinthettünk veszélyeztetett állatfajokat. A feladatunk az volt, hogy a nagyragadozókat, utána a madárfajokat kellett lefotóznunk. Amint ezzel készen voltunk, egy nagy elefantszobor mellett gyülekeztünk.

Az autóbussz elvitt minket következő úticélunkhoz, **Eperjesre**, Szlovákia 3. legnagyobb városába. Itt megnéztük a történelmi belvárost, a lencse alakú főteret és csináltunk pár csoportképet a reneszánsz stílusú **Rákóczy-ház** és a **Szent Miklós-székesegyház** előtt.

Ezek után elindultunk a 3. helyszínre, **Szepes várához**.

Szapolyai János magyar király szülőhelye. Uralkodási ideje 1526. november 10. – 1540. július 17/21.

Innen utunk **Kassára** vezetett. Rendhagyó történelem óraként felidézünk a **Miklós börtön** előtt egy csatajelenetet. Megnéztünk egy gyönyörű katolikus templomot, a **Kassai székesegyházat**, melyben megtalálható Rákóczi sírja. A kriptában fejet hajtottunk a fejedelem sírjánál. Ezt követően elmentünk a Rodostó-ház másához, és elhelyeztük koszorúnkat a Rákóczi emlékműnél.

A nap zárásaként bementünk a McDonald's étterembe, és ettünk egy jót. Este 21:30 körül értünk Bábolnára. Nagyon jó éreztük magunkat a kiránduláson.

A hazaérkezés után **értékelő foglalkozáson** vettünk részt. Felidéztük a kirándulás képeit, eseményeit, élményeit. Értékeljük a programokat.

Köszönjük a kísérő tanáraink Éva néni, Erika néni, Edit néni és Ildi néni munkáját.

Remélem, ezek után sok embernek lesz kedve felfedezni a Felvidéket.

Összeállította: Kéri Jázmin Sára 7.a